

ja citada per Maspons Labrós (pàg. 26), però amb l'afegit següent:

Entremig de l'enciam
una flor de lliri, lliri,
entremig de l'enciam
una flor de lliri blanc.

Actualment es nota algun modernisme com aquest:

En Charlot va anar
a la Fonda d'Europa.
Què li van donar per postres?
—Taronges!... etc.

J O C S D E N O I E S

Com ja hem indicat, les noies tenen més cançons per a acompanyar el seu joc. Un sistema molt usat per cantar-les és anar giravoltant fent sardana i entonant diverses cançons. Així canten:

—Què li donarem a la pastoreta?
què li donarem per anâ a ballar?
—Jo li donaria una caputxeta
i a la muntanyeta la faria anar.
—A la muntanyeta no neva ni plou
i a la terra plana tot el vent ho mou.
Sota l'ombreta
l'ombreta, l'ombrí,
flors i violes i romaní.
Ai, sí.

i després:

Al carrer més alt
n'hi ha una finestreta,
passa un senyoret
li tira una pedreta.
Torna a passar
li torna a tirar.
Passa un cavall

amb manto i corona,
tira confits
i a mi no m'en dóna.
Quan la mare tindrà un nen,
confitura, confitura,
quan la mare tindrà un nen
confitura menjarem.